

TUẦN 1:

TRUYỆN: CHUYẾN DU LỊCH CỦA CHÚ GÀ TRỐNG CHOAI

Có một chú gà trống choai có chiếc mào màu đỏ với cái đuôi vênh lên rất hùng dũng. Chú rất thích đi du lịch. Chú rất mong được nhìn thấy biển vì vậy chú lên kế hoạch đi du lịch ra biển.

Đầu tiên chú quyết định sẽ đi bộ. Chú đi trên đôi chân vững chãi của mình rất khoái chí.

Nhưng đi mãi cả chân rồi mà chú vẫn chưa thấy biển đâu cả. Chú quyết định lên một chiếc ô tô màu đỏ rất đẹp.

Đi trên ô tô nhanh và đỡ mỏi chân hơn nhưng chú thấy xe đi xóc quá. Chú nghĩ: Chắc phải đi bằng máy bay thì mới êm ái được. Chú quyết định đi bằng máy bay thử xem thế nào.

Chiếc máy bay chú đi rất to và sơn màu đỏ rất đẹp. Thế nhưng chú thấy máy bay bay cao quá, chú thấy sợ, nên chú lại xuống đi bằng tàu hỏa.

Đoàn tàu hỏa có các toa sơn màu đỏ và các ô cửa nhỏ để chú có thể ngắm nhìn phong cảnh thỏa thích.

Đoàn tàu chạy mãi, cuối cùng biển cũng hiện ra trước mắt chú. Chú thích quá nhảy lên ngay một con thuyền để chu du trên biển.

Con thuyền nhỏ có cánh buồm màu đỏ căng phồng trước gió chờ chú đi ra giữa biển xanh bao la. Chú Gà Trống choai sẽ không bao giờ quên được chuyến du lịch kì thú đó của mình.

TUẦN 2:

THƠ: ONG VÀ BƯỚM

Con bướm trắng
Lượn cánh hồng
Gặp con ong
Đang bay vội

Bướm liền gọi
Rủ đi chơi
Ong trả lời
Tôi còn bận

Mẹ tôi dặn
Việc chưa xong
Đi chơi rong
Mẹ không thích.

TRUYỆN: BA NGƯỜI BẠN

Chim sẻ, Ếch và Cào Cào là ba người bạn thân. Một hôm cả ba đang nhảy nhót vui chơi thì gặp một cái ao to. Chim sẻ nói:

- Tôi không thể nhảy qua cái ao nào này được. Tôi phải bay qua nó và đợi các bạn ở bên kia ao nhé.

Ếch phản nản:

- Tôi không nhìn thấy lá cây sung nào trên mặt ao. Do đó tôi không thể nhảy qua ao được, tôi chỉ còn cách bơi qua ao thôi.

Cào Cào bình tĩnh nói với hai người bạn rằng:

- Tôi không thể nhảy hoặc bay qua ao được và cũng không biết bơi. Nhưng nếu cả ba chúng ta cùng hợp sức lại thì cả ba chúng ta đều sang được bờ bên kia.

Cả chim sẻ và ếch đều hỏi:

- Bằng cách nào hả bạn Cào Cào?

- Trước hết bạn chim sẻ bay lên cây mang về đây một chiếc lá to. Tôi ngồi trên chiếc lá to, còn bạn ếch bơi và đẩy chiếc lá đó qua ao.

Khi cả ba sang được đến bên kia bờ ao, chim sẻ hỏi:

- Nay bạn Cào Cào, tôi có công mang chiếc lá về và bạn Ếch có công đẩy chiếc lá đó qua ao. Còn bạn có công gì?

Cào Cào vui vẻ trả lời:

- Tôi nghĩ ra kế hoạch qua ao và kế hoạch đó giúp đưa cả ba chúng ta sang được bờ bên này. Bạn có đồng ý như vậy không? Và bây giờ chúng ta lại cùng nhau vui chơi được rồi.

Chim sẻ, Ếch đều nhảy lên mừng rỡ tán thành. Thế là cả ba cùng nhau nhảy múa tiếp tục cuộc vui chơi của mình.

TUẦN 3:

TRUYỆN: BÁC SĨ CHIM

Những con chim nhỏ quyết định mở một bệnh viện chữa bệnh cho các con vật trong rừng. Các bác sĩ chim mặc áo đồng phục trắng và chờ bệnh nhân đến. Cô Chim Chào Mào được giao nhiệm vụ tiếp bệnh nhân. Sáng sớm, bệnh nhân Trâu đến phòng khám và kể bệnh:

– Da tôi bị ngứa kinh khủng và xin được điều trị.

Chim Chào Mào gửi Trâu đến phòng chữa trị da liễu gặp bác sĩ Cò. Trâu nói với bác sĩ Cò:

– Tôi có rất nhiều bọ trên người, chúng cắn tôi làm tôi rất ngứa và khó chịu.

Bác sĩ Cò nhảy lên lưng Trâu tìm những con ruồi đốt Trâu. Cò mổ hết ruồi cho Trâu và căn dặn:

– Bác nên thường xuyên xuống sông tắm, rồi phủ bùn lên người. Bằng cách này, bác sẽ tránh được ruồi cắn.

Trâu khỏi ngứa, cảm ơn bác sĩ Cò và ra về trong tâm trạng thật thoải mái.

Bệnh nhân tiếp theo là chú Tê Giác. Chim Chào Mào gửi Tê Giác đến gặp bác sĩ Chim BẮT VE. Tê Giác kể bệnh tình của mình:

– Tôi to lớn, có sức mạnh nhưng lại không chống được những con sâu bọ nhỏ bé khó chịu này.

Chim BẮT VE khám cho Tê Giác thấy có nhiều nếp nhăn gấp trên da, nên bị các con bọ chui vào cắn. Chim BẮT VE nhảy lên lưng Tê Giác bắt hết bọ, cảm giác đau và ngứa của Tê Giác biến mất. BẮT VE nói với Tê Giác:

– Bất kể lúc nào bọ quấy rối bạn, bạn hãy đến tìm tôi. Bạn hãy luôn tắm rửa sạch sẽ nhé !

Tê Giác cảm ơn và ra về trong niềm vui sướng. Sau đó, Cá Sấu đến phòng khám với chứng đau răng. Cá Sấu kể bệnh với chim Sáo:

– Răng tôi mọc không đều, có lẽ cái răng nào đó bị sâu vì tôi không đánh răng.

Cá Sấu há miệng. Sáo nhảy vào trong quan sát kỹ. Cô thấy các kẽ răng còn thức ăn giắt vào chưa được vệ sinh nên bị những con sâu nhỏ đang gặm nhấm. Chim Sáo làm sạch răng miệng Cá Sấu bằng cách nhặt hết sâu bọ và thịt thừa. Cá Sấu nói:

– Bạn là bác sĩ tuyệt vời ! Cảm ơn bạn rất nhiều !

Sáo mỉm cười nói:

– Bạn phải luôn giữ vệ sinh răng miệng sạch sẽ, nếu không bạn sẽ luôn phải gặp tôi đấy !

Trâu, Tê Giác, Cá Sấu khỏi bệnh sau khi ở bệnh viện về. Từ đó, bệnh viện Bác sĩ Chim trở nên nổi tiếng.

THƠ: XE CHỮA CHÁY

Mình đỏ như lửa

Bụng chứa nước đầy

Tôi chạy như bay

Hết vang đường phố

Nhà nào bốc lửa

Tôi dập tắt ngay

Ai gọi “chữa cháy”

“Có... ngay! Có... ngay!”

TUẦN 4:

TRUYỆN: XE ĐẠP TRÊN ĐƯỜNG PHỐ

Sáng sớm nay mọi người đã đi làm hết. Chỉ còn mỗi mình Xe Đạp con ở nhà. Nằm một mình buồn quá, Xe Đạp con nghĩ: “Mình phải đi dạo phố mới được!”

Vừa ra khỏi nhà, Xe Đạp con đã thấy trên đường phố đầy ắp những Xe Tải, Xe Hơi, Xe Buýt, cả Xe Gắn Máy và Xe Đạp to nữa. Tất cả đều chạy rất trật tự trên con đường riêng của mình. Xe Đạp con cố len vào chạy cạnh những xe lớn. Chợt trông thấy một chiếc xe tải cũ dính đầy bụi đất, bên trên chất những bao hàng thật to, Xe Đạp con thắc mắc hỏi lớn:

- Bác Tải ơi! Bác chở gì nhiều thế?

Bác Tải già thì thăm:

- Bác chở gạo đấy cháu ạ!

Xe Đạp con vẫn hỏi tiếp

- Bác chở gạo để làm gì ạ?

Nghe Xe Đạp con hỏi, chú Buýt đi bên cạnh kêu lên:

- Ô hay! Thế lúa gạo có ích gì cho con người hở cháu?

Xe Đạp con nhú mày suy nghĩ một hồi lâu rồi hỏi tiếp chú Buýt:

- Thế sao chú không chở gạo giúp bác Tải mà chở toàn là người không vậy?

Chú Buýt ngập ngừng vì câu hỏi của Xe Đạp con:

- Ừ...thì...chú...

Bác Tải già từ tốn xen vào:

- Xe Đạp ơi! Cháu thấy trên mình bác có băng ghế nào không? Còn trên mình của chú Buýt thì đầy những băng ghế nệm êm ả đó thôi.

- “Ừ nhỉ!” – Xe Đạp con ngẫm nghĩ: “Mọi người tựa lưng vào băng ghế đọc sách, xem báo có vẻ thú vị lắm!”. Mải hỏi chuyện và suy nghĩ, Xe Đạp con quên mất mình đã chạy lén sang vạch trắng giữa đường. Chợt có tiếng gọi khẽ: Này, Xe Đạp con ơi! Em đi sang bên đường của em đi nào!

Xe Đạp con quay người về phía có tiếng nói. Thì ra là chị Xe Hơi. Tiếng của chị mới êm ả làm sao chứ không rồ rồ ầm ầm như bác Tải và chú Buýt. Trông dáng vẻ của chị cũng xinh thật là xinh!

Nghe chị Xe Hơi nhắc nhở, Xe Đạp con tỏ ra bực mình lắm:

- Mặc em, em thích chạy đua với mọi người cơ!

Xe Đạp con vẫn bướng bỉnh chạy phăng phăng phía sau chú Buýt.

Đèn đỏ bật lên, tất cả dừng lại. Bỗng một anh Cứu Thương phía sau chạy lên, tiếng còi inh ỏi làm Xe Đạp con luống cuống ngã lăn ra đường. Chị Xe Hơi phía sau vội vàng đỡ Xe Đạp dậy. Xe Đạp con then thùng lí nhí:

- Em cảm ơn chị!

Rồi Xe Đạp con nhanh nhẹn chạy sang bên đường của mình, nơi có những xe đạp đang đi.

THƠ: ĐÈN ĐỎ, ĐÈN XANH

Dung dăng dung dẻ

Vui vẻ đi chơi

Đèn đỏ báo rồi

Bạn chờ tí nhé !

Dung dăng dung dẻ

Vui vẻ đi chơi

Đèn xanh đã mời

Bạn ơi, đi nhé!

TUẦN 3: BÀI HÁT”CHÚ BỘ ĐỘI”

Vai chú mang súng mũ cài ngôi sao đẹp xinh.

Đi trong hàng ngũ chú hành quân trông thật nhanh.

Chú bộ đội chúng cháu yêu chú lắm.

Súng chắc trong tay chú canh giữ cho hòa bình.

Canh giữ biên giới giữ trời xanh của ta.

Canh nơi biển cả giữ đảo xa nơi tiền tiêu.

Chú bộ đội chúng cháu yêu chú lắm.

Nhớ chú bao nhiêu cháu ca múa cho thật nhiều.

TUẦN 4:

Bài hát: Anh Phi Công Oĩ

Anh phi công ơi anh bay trên trời
Anh nghiêng đôi cánh bóng như gương soi
Anh Vòng anh liệng bay trên xa vời
Anh Vòng anh liệng giữ yên bầu trời
Em thích bầu trời anh đang bay đó
Tối có ông trăng khi mờ khi tỏ

Mưa có cầu vồng ánh xanh ánh đỏ
Em thích bầu trời anh phi công ơi
Mai đây em lớn em làm phi công
Bay cao hơn nữa anh ơi biết không
Em thích bầu trời anh phi công ơi
em thích bầu trời anh phi công ơi

